

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*

CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT

สันติ กระแจจันท์

Santi Krajaejan

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar, Thailand

Corresponding Author's Email: noina_nong@yahoo.com

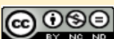
วันที่รับบทความ : 16 มีนาคม 2569; วันที่แก้ไขบทความ 3 เมษายน 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 5 เมษายน 2569

Received 16 March 2026; Revised 3 April 2026; Accepted 5 April 2026

บทคัดย่อ

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) เป็นความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่มีต่อสังคม ทำให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชน CSR เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่เน้นการสร้างอิทธิพลเชิงบวก มีเป้าหมายคือ การเสริมสร้างสังคมที่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และทรัพยากรที่ตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์โดยไม่ทำลายความสมดุลของโลก ตัวอย่างที่บริษัทแสดงถึง CSR ได้แก่ การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและใส่ใจต่อระบบนิเวศ การส่งเสริมความหลากหลาย ความเท่าเทียม การมีส่วนร่วมในที่ทำงาน การปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเคารพ การตอบแทนทางสังคม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่บริษัทใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งบริษัทที่มีความโดดเด่นและประสบความสำเร็จมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นในการกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมให้กับบริษัทอื่นๆ คู่แข่งและอุตสาหกรรมเดียวกัน SCR จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการรับรู้ของลูกค้าที่มีความภักดีต่อแบรนด์และความมุ่งมั่นของบริษัท รวมถึงประสิทธิภาพของบริษัทในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการ

Citation:

* สันติ กระแจจันท์. (2569). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(4), 664-683.

Santi Krajaejan. (2026). Corporate Social Responsibility For Sustainable Development.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(4), 664-683.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

แข่งขันกันสูง ช่วยให้บริษัทรับผิดชอบต่อสังคม สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท และรับประกันความสำเร็จควบคู่ไปกับการเติบโตของผู้ที่ส่วนได้เสียและลูกค้า การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และภาคประชาสังคม เมื่อความท้าทายระดับโลก เช่นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และการแย่งชิงทรัพยากร จะถูกพิจารณาปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น ในอนาคตบริษัทต่าง ๆ ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่วนภาครัฐต้องริเริ่มสร้างกรอบนโยบายที่เข้มแข็งเพื่อสร้างความพยายามอย่างแท้จริงในการพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อทุกคนจากทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันข้ามสาขา ก็สามารถเติมเต็มช่องว่างในองค์ความรู้และวิธีการคิดใหม่ ๆ เพื่อบรรลุความเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ อาหาร สุขภาพ ความยากจนและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทรัพยากรที่มีจำกัด แนวคิดนี้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดี และสร้างความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมทางสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อสังคม, องค์การธุรกิจ, การพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

Corporate Social Responsibility (CSR) insights are crucial to an organization's social impact, considering its own impact, vested interests, and responsibilities in CSR. A particular focus on oversight is the creation of a society with improved well-being, and resources that meet human needs without disrupting the balance of the world. Examples of CSR that companies demonstrate include being environmentally friendly and ecologically conscious, promoting diversity, equality, and inclusion in the workplace, treating employees with respect, and giving back to society. strategy by companies. The more outstanding and successful a company is, the greater its responsibility in setting ethical standards for other companies, competitors, and the same industry. SCR therefore plays a crucial role in customer perception, brand loyalty, and company commitment, as well as company performance in a highly competitive

business environment. It helps companies fulfill their social responsibilities and build a positive brand image and to ensure success alongside the growth of stakeholders and customers, integrating Corporate Social Responsibility (CSR) and sustainable development is crucial for the business sector, government, and civil society. As global challenges such as climate change, economic inequality, and resource competition are increasingly considered, companies will need to comply with regulations, and governments will need to initiate robust policy frameworks to ensure genuine efforts towards sustainable development. When people from all sectors work together across disciplines, they can fill gaps in knowledge and new ways of thinking to achieve sustainable growth. Key indicators of sustainable development include food, health, poverty, and issues related to limited natural resources. This concept recognizes the relationship between health and well-being and strikes a balance between economic progress, social participation, and environmental protection.

Keyword: Social responsibility, Corporate governance, Sustainable development

บทนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา แนวคิดที่ว่าธุรกิจมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมต่อการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นนั้น ได้ขยายวงออกไปอย่างมาก ปัจจุบันความรับผิดชอบต่อสังคมกลายเป็นสิ่งสำคัญลำดับแรก สำหรับบริษัททุกขนาดและทุกอุตสาหกรรม ส่วนผู้บริโภคต้องการความโปร่งใสจากบริษัทต่าง ๆ โดยเรียกร้องให้เห็นแผนอย่างเป็นรูปธรรมว่า บริษัทเหล่านั้นจะปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร (Team Benevity, 2026) ต่อมาแนวคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรได้ขยายขอบเขตออกไปพร้อมกับความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสังคม โดยมีที่มาจากนักอุตสาหกรรมชื่อดังหลายคนในประวัติศาสตร์ที่เป็นผู้มีจิตสาธารณะกลุ่มแรก ๆ ดังเช่น แอนดรูว์ คาร์เนกี และจอห์น ดี. ร็อกกีเฟลเลอร์ ภายใต้แรงกดดันจากความกังวลที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีของแรงงาน จึงได้บริจาคเงินหลายร้อยล้านดอลลาร์ เพื่อดำเนินงานตามแนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม และในปี 1953 ได้มีหนังสือที่ชื่อว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักธุรกิจ” ที่เขียนโดย โบเวน และต่อมาใน

ปี 1971 คณะกรรมการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ได้นำเสนอแนวคิดเรื่องสัญญาทางสังคมระหว่างธุรกิจและสังคม โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากธุรกิจดำรงอยู่ได้ก็ต่อเมื่อได้รับการยินยอมจากสาธารณชน ดังนั้น ธุรกิจจึงมีภาระผูกพันต่อสาธารณชน (Stephanie Blair, 2024) อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบธุรกิจไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางการเงินเท่านั้น แต่ต้องสื่อสารถึงการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถสื่อสารได้ผ่านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร นอกจากนี้ ยังมีประเด็นที่ผู้มีส่วนได้เสียหลายกลุ่มให้ความสนใจ โดยมีการเรียกร้องให้บริษัทต่างๆ เน้นย้ำถึง CSR ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องมือของการเพิ่มความภักดีของลูกค้า ซึ่งเป็นหนึ่งในผลประโยชน์ของผู้ที่มีส่วนได้เสีย (Tyas Prasetywati & Mukhtaruddin, 2024) สอดคล้องกับ Suman Saha (2022) ที่พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) คือเส้นทางที่องค์กรธุรกิจนำมาใช้ในการจัดการกับที่ผู้มีส่วนได้เสียจำนวนมาก แนวคิด CSR จึงได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากองค์กรที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น ธนาคารโลก คณะกรรมาธิการยุโรป และบริษัทข้ามชาติ การดำเนินงานตาม CSR ยังคงเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และได้เปลี่ยนจากการสร้างชาติและสถาบันไปสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย ดังนั้นการที่บริษัทผนวก CSR เข้าเป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์ขององค์กรจะสามารถรับมือกับความท้าทายทางสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ เพื่อสร้างความยืดหยุ่นและบรรลุการเติบโตได้อย่างยั่งยืน (Koh Han Wen Kenvin, 2024) ดังนั้นผู้เขียนจึงสนใจว่าและนำเสนอบทความดังกล่าวเพื่อนำเป็นข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการต่อไป

ความรับผิดชอบต่อสังคม

UNESCO (2023) ได้กล่าวถึง ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อผลกระทบที่ตนมีต่อสังคม ทำให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชน CSR เกี่ยวข้องกับแนวคิดและการปฏิบัติที่มุ่งสร้างอิทธิพลเชิงบวก นอกเหนือจากข้อผูกพันทางกฎหมาย และการเพิ่มผลกำไรสูงสุด ส่วนคณะกรรมาธิการยุโรป ให้คำจำกัดความของ CSR ว่าเป็นการปฏิบัติขององค์กรต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อผลกระทบทางสังคม โดยเน้นย้ำว่าธุรกิจต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม และมีส่วนร่วมกับชุมชน

Optiwise (2026) ให้คำนิยาม CSR (Corporate Social Responsibility) หรือความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจที่ไม่เพียงสร้างความสมดุลระหว่าง

การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม แต่ยังคงเสริมคุณค่าระหว่างองค์กรและชุมชน ผ่านการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมอย่างยั่งยืน โดยครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน ไปจนถึงการวัดผลและต่อยอดเพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวกในระยะยาว

Nadia Reckmann (2024) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility) เป็นรูปแบบหนึ่งของการดูแลตนเองของธุรกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม ตัวอย่างที่บริษัทแสดงถึง CSR ได้แก่ การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและใส่ใจต่อระบบนิเวศ การส่งเสริมความหลากหลาย ความเท่าเทียม การมีส่วนร่วมในที่ทำงาน การปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเคารพ การตอบแทนทางสังคม เป็นต้น แต่ไม่มีวิธีการที่ตายตัวสำหรับบริษัทในการนำเอาความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ สิ่งที่น่าเน้นคือเพื่อให้บริษัทได้รับการยอมรับว่ามีความจริงจัง จำเป็นต้องบูรณาการเข้ากับวัฒนธรรมองค์กรและการดำเนินงานทางธุรกิจใส่ใจต่อสังคม ปัจจุบัน พนักงานและลูกค้าให้ความสำคัญกับการทำงาน และจ่ายเงินให้ธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม

Jason Fernando (2025) ได้อธิบายการทำงาน CSR ทำงานผ่านโครงการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เช่น การบริจาคเพื่อการกุศล และการทำงานอาสาสมัคร ธุรกิจต่างๆ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมพร้อมๆ กันไปกับการเสริมสร้างแบรนด์ของตนเองได้ บริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม จะต้องรับผิดชอบต่อตนเองและผู้ถือหุ้น CSR เป็นกลยุทธ์ที่บริษัทขนาดใหญ่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งบริษัทที่มีความโดดเด่น และประสบความสำเร็จมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นในการกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมให้กับบริษัทอื่นๆ คู่แข่งและอุตสาหกรรมเดียวกัน

University of Applied Sciences Europe Amsterdam (2026) อธิบายว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หมายถึง รูปแบบธุรกิจที่บริษัทต่างๆ ผสมผสานกับความห่วงใยต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินและการปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนได้เสีย SCR จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการรับรู้ของลูกค้าที่มีแบรนด์และความมุ่งมั่นของบริษัท รวมถึงประสิทธิภาพของบริษัทในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูง เป็นแนวทางที่ควบคุมตนเองได้ ซึ่งช่วยให้บริษัทรับผิดชอบต่อสังคม สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ และรับประกันความสำเร็จควบคู่ไปกับการเติบโตของผู้ที่มีส่วนได้เสียและลูกค้า

สรุป ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หมายถึง ความรับผิดชอบขององค์กรต่อผลกระทบที่มีต่อสังคม ทำให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชน CSR เกี่ยวข้องกับแนวคิดและการปฏิบัติที่มุ่งสร้างอิทธิพลเชิงบวก เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจที่ไม่เพียงสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างที่บริษัทแสดงถึง CSR ได้แก่ การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและใส่ใจต่อระบบนิเวศ การส่งเสริมความหลากหลาย ความเท่าเทียม การมีส่วนร่วมในที่ทำงาน การปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเคารพ การตอบแทนทางสังคม เป็นกลยุทธ์ที่บริษัทขนาดใหญ่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งบริษัทที่มีความโดดเด่น และประสบความสำเร็จมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมให้กับบริษัทอื่นๆ คู่แข่งและอุตสาหกรรมเดียวกัน SCR จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการรับรู้ของลูกค้าที่มีแบรนด์และความมุ่งมั่นของบริษัท รวมถึงประสิทธิภาพของบริษัทในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูง เป็นแนวทางที่ควบคุมตนเองได้ ซึ่งช่วยให้บริษัทรับผิดชอบต่อสังคม สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ และรับประกันความสำเร็จควบคู่ไปกับการเติบโตของผู้ที่ส่วนได้เสียและลูกค้า

Oakwood (2026) ได้กล่าวถึงประเภทความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องเกี่ยวกับการลดผลกระทบเชิงลบของธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อม บริษัทต่าง ๆ มุ่งเน้นแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน เช่น การลดของเสียการประหยัดพลังงาน และการลดมลพิษให้เหลือน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังรวมถึงความพยายามในการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสนับสนุนโครงการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียนด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ การรีไซเคิลมาใช้ในที่ทำงาน การลดใช้พลาสติกในที่ทำงาน การสนับสนุนองค์กรการกุศลด้านสิ่งแวดล้อมและความโครงทำความสะอาด

2. ความรับผิดชอบต่อจริยธรรม นโยบายนี้มุ่งเน้นการปฏิบัติต่อทุกคนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอย่างยุติธรรมและซื่อสัตย์ ซึ่งรวมถึงค่าจ้างที่เป็นธรรมและการเคารพลิทธิมนุษยชน บริษัทต่าง ๆ ยังต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าการดำเนินธุรกิจของตนไม่เอาเปรียบคนงานหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่ชุมชน เช่น การจ่ายค่าจ้างที่เป็นธรรมและมอบสภาพทำงานที่ดี การสร้างความมั่นใจว่าพนักงานทุกคนจะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน การหลีกเลี่ยงการใช้แรงงานเด็ก และปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการจัดหาวัตถุดิบ

3. ความรับผิดชอบต่อสังคม คือช่วงธุรกิจต่าง ๆ หันมาให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือสังคมอย่างจริงจัง อาจทำได้ผ่านการบริจาค การทำงานเพื่อการกุศล หรือโครงการเพื่อชุมชน

เป้าหมายคือ การสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชนและสนับสนุนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ หลายบริษัททำการจัดตั้งมูลนิธิ หรือเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อแสดงความมุ่งมั่นของตน เช่น การบริจาคเป็นส่วนหนึ่งขององค์การการกุศล สนับสนุนกิจกรรมชุมชนหรือโครงการด้าน การศึกษา ส่งเสริมให้พนักงานเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อช่วยชุมชนท้องถิ่น และร่วมมือ กับองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรเพื่อสังคม

4. ความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจ หมายถึง การดำเนินธุรกิจในลักษณะที่ยั่งยืนทาง การเงินไปพร้อม ๆ กับการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม บริษัทต่าง ๆ มุ่งเน้นการลงทุนอย่างมี ความรับผิดชอบ การสร้างงาน และการสร้างความมั่นใจในการเติบโตระยะยาว ที่จะช่วยให้ ชุมชนเกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจและยกระดับมาตรฐานการครองชีพ ได้แก่ สร้างงานใน ท้องถิ่น ลงทุนในโครงการพัฒนาชุมชน การกำหนดราคาที่เป็นธรรมสำหรับสินค้าและบริการ สนับสนุนรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืนต่อสังคม

สรุปได้ว่า ประเภทความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจ

คุณลักษณะสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

เพื่อให้บริษัทได้รับการพิจารณาว่ามีความรับผิดชอบต่อสังคม บริษัทต้องมีคุณลักษณะ พื้นฐานหลายประการที่ชี้ว่าพฤติกรรมในทุกสิ่งที่บริษัท มีความรับผิดชอบต่อสังคม ถูกบูรณา การเข้ากับกลยุทธ์องค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินงานทั้งหมดสอดคล้องกับมาตรฐานทาง จริยธรรมและมุ่งไปที่การรับใช้ประโยชน์ส่วนรวม (Esade, 2025) โดยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการมีดังนี้

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม จริยธรรมเป็นเสาหลักสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กร บริษัทต้องดำเนินการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และยึดมั่นในคุณค่าทางจริยธรรมใน ทุกสิ่งที่ทำ นอกจากจะปฏิบัติตามกฎหมายอยู่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงหลักจริยธรรมทั่วไปด้วย พฤติกรรมนี้ครอบคลุมถึงทุกระดับองค์กร ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงไปจนถึงพนักงาน

2. ความโปร่งใส บริษัทมีความชัดเจนและเปิดเผยเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ นโยบาย และ การตัดสินใจ ซึ่งรวมถึงการแจ้งให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายทราบเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความโปร่งใส การสร้างความไว้วางใจ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญ สำหรับทุกบริษัท

3. จริยธรรมทางธุรกิจ ช่วยให้บริษัทตัดสินใจในการคำนึงถึงผลประโยชน์ไม่เพียงแต่ผู้ถือหุ้นเท่านั้น แต่ยังรวมถึง พนักงาน ลูกค้า และสังคมโดยรวม ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรม การนำนโยบายเสมอภาคมาใช้ในฝ่ายทรัพยากรบุคคล และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้คนหรือสิ่งแวดล้อม

4. การเคารพสิทธิมนุษยชน บริษัทต่างๆ จำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่ากิจกรรมทั้งหมดของตน ทั้งภายในและภายนอก เคารพสิทธิพื้นฐานของประชาชน ดังนั้น บริษัทจึงต้องเข้มงวดในการกำหนดนโยบายที่จำเป็นเพื่อรองรับสิทธิเหล่านี้ เช่น ไม่ใช้แรงงานเด็ก การรับประกันสภาพการทำงานที่ปลอดภัย และการส่งเสริมโอกาสที่เท่าเทียมกัน

5. ความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การกระทำอย่างมีความรับผิดชอบเพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายทรัพยากรของคนรุ่นหลัง รวมถึงการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การลดปริมาณของเสีย การใช้พลังงานสะอาด หรือมีส่วนร่วมในโครงการด้านสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญที่สุดในการกระทำอย่างซื่อสัตย์และหลีกเลี่ยงการฟอกเขียว

สรุปได้ว่า คุณลักษณะสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ได้แก่ พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ความโปร่งใส จริยธรรมทางธุรกิจ การเคารพสิทธิมนุษยชน และความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

Stephanie Blair (2024) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรนั้น ครอบคลุมถึงชุมชนและบุคคลรอบข้างธุรกิจ รวมถึงสถาบันธุรกิจ ประโยชน์หลักๆ ของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ได้แก่

1. ชื่อบริษัทมีชื่อเสียงที่ดีขึ้น การดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถเสริมสร้างชื่อเสียงกับทุกคนที่รู้จักองค์การ ไม่ใช่แค่สายตาของลูกค้าและพนักงานคนอื่นเท่านั้น

2. การดึงดูดและรักษาลูกค้า ปัจจุบันลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้าโดยพิจารณาจากประวัติการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่ยั่งยืนกว่าเดิม แม้ว่าองค์กรจะไม่เคยได้ทราบเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมมาก่อน

3. การดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูง การมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกบุคลากรที่มีความสามารถสูงเช่นกัน หาก

องค์กรอื่นเสนอเงินเดือนและสวัสดิการที่ใกล้เคียงกัน วัฒนธรรมแห่งความห่วงใยสามารถตัดสินใจ
ผลแพ้-ชนะ ในการดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงเข้าตลาดแรงงานได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ได้แก่ ชื่อบริษัทมี
ชื่อเสียงที่ดีขึ้น การดึงดูดและรักษาลูกค้า และการดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงมา
ร่วมงานกับบริษัท

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

Wikipedia (2025) ให้แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า เป็นแนวทางในการเติบโตและ
การพัฒนาของมนุษย์ที่มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อ
ความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง เป้าหมายคือ การ
เสริมสร้างสังคมที่มีสภาพความเป็นอยู่ และทรัพยากรที่ตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์
โดยไม่ทำลายความสมดุลของโลก การพัฒนาที่ยั่งยืนมุ่งสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของ
เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม การเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างเท่าเทียมเป็นเสาหลักของการ
พัฒนาอย่างยั่งยืน

Peterson K. Ozili (2022) ได้กล่าวว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนมีความหมายที่กว้างขวาง
มาก ขึ้นอยู่กับมิติที่กำลังพิจารณา การพัฒนาที่ยั่งยืนได้รับความสนใจอย่างมากจากผู้กำหนด
นโยบายและนักวิชาการด้วยเหตุผล 4 ประการ คือ ประการแรก การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็น
เป้าหมายสุดท้ายของแผนสหประชาชาติ และหลายประเทศได้ตกลงกันที่จะบรรลุเป้าหมายการ
พัฒนาอย่างยั่งยืน ประการที่สอง การพัฒนาอย่างยั่งยืนช่วยส่งเสริมโลกที่ยั่งยืนสำหรับทุกรุ่น
ประการที่สาม การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือว่าเป็นเป้าหมายของการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกด้าน
เพราะจุดมุ่งหมายของเป้าหมายการพัฒนาอื่นๆ และประการที่สี่ การพัฒนาอย่างยั่งยืนคาดว่าจะ
จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

Guofeng Wang & Baohui Zhao (2025) ได้กล่าวถึง แนวคิดเชิงทฤษฎีของเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้รับการเสนอควบคู่ไปกับการส่งเสริมการปฏิรูปและการพัฒนา
เศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในด้านสังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาความยากจน
การสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญสำหรับเศรษฐกิจ สังคม
และระบบนิเวศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรักษาวงจรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจ ผ่าน

การควบคุมประชากร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาสิ่งแวดล้อม จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและเสริมสร้างศักยภาพประเทศกำลังพัฒนาในทุกมิติ

Ogbu Nneamaka Augustina (2025) ได้ให้คำนิยามของการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่าเป็นกลยุทธ์ที่ครอบคลุมสำหรับการเจริญเติบโตและความก้าวหน้า โดยมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคต ในการตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง แนวคิดนี้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดี และสร้างความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมทางสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

Mensah (2019) ได้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนกลายเป็นวาทกรรมด้านการพัฒนา โดยมีคำจำกัดความหรือความหมาย และการตีความที่หลากหลาย หากพิจารณาตามตัวอักษร การพัฒนาอย่างยั่งยืน จะหมายถึง “การพัฒนาที่สามารถดำเนินต่อไปได้เรื่อย ๆ อย่างไม่มีกำหนด” แต่คำนิยามที่ถูกอ้างถึงที่สุด คือ คำนิยามที่เสนอโดยรายงานของคณะกรรมการบรุนด์แลนด์ ที่ให้คำจำกัดความของการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง”

S.Al-Taai (2021) ได้อธิบาย การพัฒนาที่ยั่งยืน มีลักษณะสำคัญ ข้อดี เป้าหมายและมิติต่าง ๆ ที่กำหนดให้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญและจุดสนใจของมนุษย์ เพื่อให้บรรลุความเจริญรุ่งเรือง ความยุติธรรม และความเสมอภาค และสิ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องเผชิญกับชีวิตและการเปลี่ยนแปลงรอบตัว โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และทันต่อเรื่องการพัฒนาทางเทคโนโลยี ขจัดความยากจนและการว่างงาน ตัวชี้วัดที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ อาหาร สุขภาพ ความยากจนและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทรัพยากรที่มีจำกัด การพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงถูกนิยามว่า เป็นกระบวนการแบบ Dynamic ที่ประกอบด้วย ด้านมาตรการและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและปกป้องที่ดิน เมือง และการค้า ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม สวัสดิภาพ ความมั่นคง ความปลอดภัย และความเจริญรุ่งเรือง โดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคต โดยยึดหลักว่าการพัฒนาเศรษฐกิจและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง เป้าหมายคือ การเสริมสร้างสังคมที่มีสภาพความเป็นอยู่ และทรัพยากรที่ตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์โดยไม่ทำลายความสมดุลของโลก ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการปฏิรูปและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในด้านสังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาความยากจน การสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญสำหรับเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศ โดยตัวชี้วัดที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ อาหาร สุขภาพ ความยากจนและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธรรมชาติที่เป็นทรัพยากรที่มีจำกัด แนวคิดนี้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดี และสร้างความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมทางสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

องค์กรธุรกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

Koh Han Wen Kenvin (2024) ได้กล่าวว่า ความเชื่อมโยงระหว่างความรับผิดชอบต่อองค์กร (CSR) และความเชื่อมโยงขององค์กรนั้นถูกมองว่าเป็นความสำเร็จในระยะยาวมากขึ้น CSR ยังมีส่วนช่วยให้เกิดความยั่งยืนโดยการจัดการกับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมธุรกิจแต่ในทางกลับกัน แนวทางดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนจะช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับองค์กร ส่งเสริมความภักดีของลูกค้าและผลักดันประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และเกิดความยั่งยืนตามมาดังต่อไปนี้

1. ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับการเพิ่มต้นทุนระยะยาวต่อผู้ถือหุ้น ในขณะเดียวกันก็รับประกันการปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรม การดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมกับ ซัพพลายเออร์ และแนวทางการตลาดที่รับผิดชอบต่อสังคม จากผลการศึกษาต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีชื่อเสียงด้าน CSR ที่แข็งแกร่งจะมีผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าเนื่องจากลูกค้าและนักลงทุนชอบแบรนด์ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งไปที่การลดรอยเท้าทางนิเวศวิทยาของการดำเนินงานทางธุรกิจ ซึ่งรวมถึงโครงการต่าง ๆ เช่น การลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก การลดของเสียให้น้อยที่สุด และการส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร เช่น ยูนิลีเวอร์ ได้แสดงให้เห็น

ว่ากลยุทธ์ด้านสิ่งแวดล้อมที่แข็งแกร่งสามารถนำไปสู่การประหยัดต้นทุน นวัตกรรมและการวางตำแหน่งทางการตลาดให้ดีขึ้น

3. ความยั่งยืนทางสังคมเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงาน ชุมชน และสังคมในวงกว้าง ซึ่งรวมถึงแนวปฏิบัติที่เป็นธรรม การมีส่วนร่วมของชุมชนและการสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคม ที่ชี้ให้เห็นว่าองค์กรที่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังกับโครงการความยั่งยืนทางสังคมจะมีความสุขของพนักงานที่สูงขึ้น มีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งขึ้น และได้รับการยอมรับในแบรนด์มากขึ้น

Girish Joshi, Vijay Khandare & Ranjan Kumar Dash (2025) ได้ร่วมกันเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและการพัฒนาที่ยั่งยืน 4 ทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นว่า บริษัทต้องสร้างมูลค่าให้กับผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ได้แก่ นักลงทุน พนักงาน ลูกค้า ซัพพลายเออร์ และชุมชน ไม่ใช่เฉพาะผู้ถือหุ้นเท่านั้น ทฤษฎีนี้สอดคล้องกับแนวทางโดยรวมของ CSR ที่ย้ำถึงความมุ่งมั่นทางจริยธรรมและความร่วมมือระยะยาว การให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียจะช่วยให้บริษัทต่าง ๆ ปรับปรุงความภักดีต่อแบรนด์และสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การฝึกอบรมที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำ

2. ทฤษฎีเชิงสถาบัน ทฤษฎีนี้ศึกษาว่าแรงกดดันจากภายนอก (ด้านกฎระเบียบ บรรทัดฐาน และการเลียนแบบ) มีส่วนก่อให้เกิดการนำ CSR มาใช้ได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น กฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของจีน ได้สร้างแรงกดดันให้บริษัทต่าง ๆ เริ่มโครงการปลูกต้นไม้ ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความแตกต่างในระดับภูมิภาคในการปฏิบัติงานด้าน CSR เช่น การมุ่งเน้นหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนของยุโรป เทียบกับความไม่สอดคล้องทางวัฒนธรรมของแอฟริกา

3. ทฤษฎีสัญญาประชาคม ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากปรัชญาของรุสโซ และส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ในฐานะพันธะทางศีลธรรมระหว่างธุรกิจและสังคม สนับสนุนกฎหมาย CSR ที่ใช้บังคับ เช่น มาตรา 135 ของอินเดีย ที่กำหนดให้ต้องจัดสรรส่วนเกิน 2% เพื่อสวัสดิการสังคม อย่างไรก็ตาม ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าทำให้ความไม่สมดุลของอำนาจดูงานเกินไป

4. ทฤษฎีการเมือง ทฤษฎีทางการเมืองมองว่า CSR เป็นเครื่องมือสำหรับบริษัทต่าง ๆ ในการสร้างความชอบธรรมและมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย การใช้ CSR เพื่อรับมือต่อการ

ควบคุมที่อ่อนแอในตลาดเกิดใหม่ และปฏิบัติ SDG เพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษทางกฎหมาย อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจทำให้เกิดผล “การฟอกเขียว” ซึ่ง CSR กลายเป็นเกราะป้องกันชื่อเสียงมากกว่าการปฏิบัติที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

Fildzah Lutfiyani (2025) พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ครอบคลุมแนวปฏิบัติหลายประการ ดังเช่น การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน การลงทุนในชุมชนท้องถิ่น การรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่มีส่วนได้เสีย การปฏิบัติตามกฎหมายและบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการ CSR มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต และลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจที่เกิดประโยชน์ต่อทั้งบริษัทและสังคมโดยรวม ดังนั้น ตามหลักข้อแรกของเป้าหมายที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ CSR จึงถือเป็นหนึ่งของวิธีการที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพร้อมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นที่ประกอบด้วย ที่ดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน การลงทุนในชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นในการดำเนินการ CSR มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต ลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งบริษัทและสังคม นอกจากนี้ตามหลักข้อแรกของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ CSR จึงถึงเป็นหนึ่งในวิธีการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจไปพร้อมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

Daria V. Voyko & Alexander V.Voyko (2022) ได้ทำการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทที่ท้าทายสิ่งแวดล้อม พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถนำมาปรับใช้ในบริษัทได้ที่คำนึงถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาที่ยั่งยืน และแสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบต่อสังคมในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่งในกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนในปัจจุบัน และมีความสำคัญมากกว่าการเพิ่มผลกำไรทางการเงิน

Sanit Noonin & Kanokwara Phuangprayong (2025) ได้ทำการศึกษาการเชื่อมโยงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน บทบาทปัจจัยด้านองค์กรในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ได้รับการยอมรับมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าเป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ในการส่งเสริมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของภาคเอกชน ธุรกิจมีบทบาทในการระดมทรัพยากรส่งเสริมนวัตกรรม และใช้ประโยชน์จากเครือข่ายในการขับเคลื่อนความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตามเงื่อนไขขององค์การสหประชาชาติสามารถทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยง “กิจกรรมทางธุรกิจ” กับ “ความต้องการทางสังคม” การลงทุนในชุมชน การใช้

พลังงานอย่างยั่งยืน การวางแผนกลยุทธ์ CSR ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นระบบ มีแนวโน้มที่จะสร้างคุณค่าร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งบริษัทและสังคมโดยรวม ความเชื่อมโยงระหว่างการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และความก้าวหน้าของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ยังสนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย ที่ให้บริษัทควรพิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด เมื่อองค์กรตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมและสิ่งแวดล้อม กลายเป็นประเด็นสำคัญในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) จะกลายเป็นกลยุทธ์ในการริเริ่มความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่กล่าวถึง ได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กว้างขึ้นของการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยธรรมชาติ

Leena S, Balaji K.R.A & Ganesh Kumar R. (2024) ได้ทำการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักฐานจากผู้นำธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า โครงการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) อันดับแรกที่บริษัทมหาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญคือ ปัญหาความยากจน ความหิวโหย สุขอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดี ส่งเสริมการศึกษา และบริจาคให้แก่กองทุนบรรเทาภัยพิบัติ โครงการเหล่านี้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ให้ความสำคัญด้านเกษตรกรรม ส่งเสริมการศึกษา และการดูแลสุขภาพ ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงความเป็นผู้นำทางธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม แสดงให้เห็นว่ากำลังก้าวไปสู่ความสำเร็จด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

Predrag Todorov (2023) ได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า เป้าหมายสูงสุดของความรับผิดชอบต่อสังคมเมื่อดำเนินการแล้วจะต้องเพิ่มผลกระทบเชิงบวกและลดผลกระทบเชิงลบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด แต่ต้องไม่กระทบต่อผลกำไร

Katarzyna Andruszkiewicz, Tomusz Wierzejski & Marek Sieminski (2024) ได้ศึกษาผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและแนวปฏิบัติการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อภาพลักษณ์ายจ้าง – กรณีศึกษาของบริษัทข้ามชาติที่ดำเนินงานในโปแลนด์ จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ทั้งผู้มีส่วนได้เสียภายในและภายนอกองค์กรมีความเห็นตรงกันว่า กลยุทธ์ CSR ของบริษัทควรเน้นไปที่ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก และสนับสนุนความพยายามการมีส่วนร่วมของสถาบันทางการเมืองและสถาบันต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้บริษัทมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและกิจกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มาตรการ (CSR) ที่ส่งเสริมรักษาสິงแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดและควรดำเนินงานต่อไปเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อธุรกิจ

Oluwole Nurudeen Omonijo & Yunsheng Zhang (2025) ได้ทำการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริษัทผู้ผลิต การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมกับบริษัท 348 แห่ง บริษัทเทคโนโลยีขั้นสูง 135 แห่ง และบริษัทด้านการผลิตเทคโนโลยีต่ำ 249 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์แบบหลายกลุ่มและวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ผลการศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล และในบริษัทเทคโนโลยีขั้นสูงและบริษัทการผลิตเทคโนโลยีต่ำ ($p < 0.05$) นอกจากนี้ ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและแนวปฏิบัติเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่าง CSR กับ SDGs นอกจากนี้ เรายังพบว่า แรงกดดันจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นตัวแปรที่ปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่าง CSR กับ SDGs ในบริษัทการผลิตเทคโนโลยีขั้นสูงและบริษัทการผลิตเทคโนโลยีต่ำแนวปฏิบัติเศรษฐกิจหมุนเวียน มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สรุปได้ว่า การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และภาคประชาสังคม เมื่อความท้าทายระดับโลก เช่นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และการแย่งชิงทรัพยากร จะถูกพิจารณาปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น บริษัทหรือองค์กรธุรกิจจำเป็นต้องส่งเสริมความยั่งยืนอย่างจริงจัง การที่องค์กรธุรกิจดำเนินงานตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนจะช่วยให้เกิดอนาคตที่เท่าเทียม ยืดหยุ่น และเจริญมากขึ้นสำหรับทุกสิ่ง ในอนาคตบริษัทต่างๆ ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่วนภาครัฐต้องริเริ่มสร้างกรอบนโยบายที่เข้มแข็งเพื่อสร้างความพยายามอย่างแท้จริงในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เมื่อทุกคนจากทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันข้ามสาขา ก็สามารถเติมเต็มช่องว่างในองค์ความรู้และวิธีการคิดใหม่ๆ เพื่อบรรลุความเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อผลกระทบที่มีต่อสังคม ทำให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ถือหุ้น ผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชน CSR เกี่ยวข้องกับแนวคิดและการปฏิบัติที่มุ่งสร้างอิทธิพลเชิงบวก เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจที่ไม่เพียงสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของ

ตนเอง เป้าหมายคือ การเสริมสร้างสังคมที่มีสภาพความเป็นอยู่ และทรัพยากรที่ตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์โดยไม่ทำลายความสมดุลของโลก ตัวอย่างที่บริษัทแสดงถึง CSR ได้แก่ การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและใส่ใจต่อระบบนิเวศ การส่งเสริมความหลากหลาย ความเท่าเทียม การมีส่วนร่วมในที่ทำงาน การปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเคารพ การตอบสนองทางสังคม เป็นกลยุทธ์ที่บริษัทขนาดใหญ่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ยิ่งบริษัทที่มีความโดดเด่น และประสบความสำเร็จมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความรับผิดชอบต่อมากขึ้นในการกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมให้กับบริษัทอื่น ๆ คู่แข่งและอุตสาหกรรมเดียวกัน SCR จึงมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการรับรู้ของลูกค้าที่มีแบรนด์และความมุ่งมั่นของบริษัท รวมถึงประสิทธิภาพของบริษัทในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูง เป็นแนวทางที่ควบคุมตนเองได้ ซึ่งช่วยให้บริษัทรับผิดชอบต่อสังคม สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ และรับประกันความสำเร็จควบคู่ไปกับการเติบโตของผู้ที่ส่วนได้เสียและลูกค้า การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และภาคประชาสังคม เมื่อความท้าทายระดับโลก เช่นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และการแย่งชิงทรัพยากร จะถูกพิจารณาปัจจัยเหล่านี้เพิ่มขึ้น บริษัทหรือองค์กรธุรกิจจำเป็นต้องส่งเสริมความยั่งยืนอย่างจริงจัง การที่องค์กรธุรกิจดำเนินงานตามหลักการพัฒนายั่งยืนจะช่วยให้เกิดอนาคตที่เท่าเทียม ยืดหยุ่น และเจริญมากขึ้นสำหรับทุกสิ่ง ในอนาคตบริษัทต่างๆ ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่วนภาครัฐต้องริเริ่มสร้างกรอบนโยบายที่เข้มแข็งเพื่อสร้างความพยายามอย่างแท้จริงในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เมื่อทุกคนจากทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันข้ามสาขา ก็สามารถเติมเต็มช่องว่างในองค์ความรู้และวิธีการคิดใหม่ๆ เพื่อบรรลุความเติบโตได้อย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการปฏิรูปและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในด้านสังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาความยากจน การสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญสำหรับเศรษฐกิจ สังคม และระบบนิเวศ โดยตัวชี้วัดที่สำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ อาหาร สุขภาพ ความยากจนและสิ่งที่เกี่ยวข้อง กับทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นทรัพยากรที่มีจำกัด แนวคิดนี้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดี และสร้างความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมทางสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อม จากงานวิจัยต่างประเทศ พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ครอบคลุมแนวปฏิบัติหลายประการ ดังเช่น การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน การลงทุนในชุมชนท้องถิ่น การรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่มีส่วนได้เสีย การ

ปฏิบัติตามกฎหมายและบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการ CSR มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต และลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจที่เกิดประโยชน์ต่อทั้งบริษัทและสังคมโดยรวม

เอกสารอ้างอิง

- Daria V. Voyko & Alexander V.Voyko. (2022). *Corporate Social Responsibility and sustainable development in the context of environmental challenges*. Westnic University.
- Esade. (2025). *What Is Corporate Social Responsibility ? Key factors. Beyond Team*. Retrieved on January 12, 2026 from <https://www.esade.edu/beyond/en/what-is-corporate-social-responsibility-key-factors/>.
- Fildzah Lutfiyani. (2025). Corporate Social Responsibility (CSR) as an Environment and Social Responsibility: Is It Beneficial for Business. *International Journal of Multidisciplinary Research and Analysis*, 8 (12), 6636-6643.
- Girish Joshi, Vijay Khandare & Ranjan Kumar Dash. (2025). Forty-five years of research on corporate social responsibility (CSR) and sustainable development overview and research agenda. *Cogent Social Science*, 11 (1), 1-28.
- Guofeng Wang & Baohui Zhao. (2025). “Research hotpots and trends in sustainable development goals. *Environmental and sustainability Indicators*, 26,1-16.
- Jason Fernando. (2025). *Corporate Social Responsibility (CSR) : What It Is, How It Works, and Types*. Investopedia, Guide to Socially Responsible Investing.
- Katarzyna Andruszkiewicz, Tomusz Wierzejski & Marek Sieminski. (2024). The Effect of Corporate Social Responsibility and Sustainable Development Practices on Employer Branding—A Case Study of an International Corporation Operating in Poland. *Sustainability*, 16 (7), 1-16.

- Koh Han Wen Kenvin. (2024). Corporate Social Responsibility (CSR) Impact on Business Sustainability. *International Journal of Recent Research in Commerce Economic and Management*, 11 (3), 48-67.
- Leena S, Balaji K.R.A & Ganesh Kumar R. (2024). Corporate Social Responsibility and sustainable development goal: evidence from responsible business leaders. *Journal of Global Responsibility*, 15 (4), 409-435.
- Mensah. (2019). "Sustainable Development : Meaning, history, principles, pillars and implications for human action: Literature : Review. *Cogent Social Sciences*, 5 (1), Tylor & Francis Online.
- Nadia Reckmann. (2024). *What Is Corporate Social Responsibility*. Business New Daily.
- Oakwood. (2026). *Corporate Social Responsibility (CSR) : Explained in Detail*. OAKWOOD INTERNATIONAL.
- Ogbu Nneamaka Augustina. (2025). The Concept of Sustainable Development. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Research and Studies*, 5 (1), 813-815.
- Oluwole Nurudeen Omonijo & Yunsheng Zhang. (2025). corporate social responsibility and sustainable development goals in manufacturing firms. *Journal of Manufacturing Technology Management*, 37(2), 387-414.
- Optiwise. (2026). *CSR (Corporate Social Responsibility) : Building Sustainable Connections Between Business and Community*. Retrieved on January 12, 2026 from <https://www.optiwise.io/en/blog/130/csr-corporate-social-responsibility-building-sustainable-connections-between-business-and-community>
- Peterson K. O zili. (2022). Sustainability and Sustainable Development Research around the World. *Managing Global Transitions*, 20 (3), 259-293.

- Predrag Todorov. (2023). Corporate social responsibility and sustainable development. Conference. *30th International Scientific Conference for Undergraduate and Graduate Students and Young Scientists “Lomonosov”* At; Moscow, Russia.
- S.Al-Taai. (2021). “Sustainable Development – A study of its goal, dimensions and methods of achieving. *IPO Conference Series: Earth and Environmental Science*, 722 (2021), 1-11.
- Sanit Noonin & Kanokwara Phuangprayong. (2025). Linking corporate social responsibility and sustainable development goals: The role of organizational factors in Thailand’s industrial sector. *Social Sciences & Humanities Open*, 12 (2025), 1-11.
- Stephanie Blair. (2024). *Corporate Social Responsibility and Why It Matters*. Greater Houston Community Foundation.
- Suman Saha. (2022). Corporate Social Responsibility – A Study of Implementating Issues In India. *CHANA KYA LAW REVIEW*, 37-51.
- Team Benevity. (2026). Corporate Social Responsibility: types and key insights. Benevity. Retrieved on January 12, 2026 from <https://benevity.com/blog/types-of-corporate-social-responsibility>
- Tyas Prasetywati & Mukhtaruddin. (2024). Corporate Social Responsibility : Insights From A Systematic Literature Review. *International Journal of Education, Vocational and Social Science*, 3 (4), 226-237.
- UNESCO. (2023). *Corporate Social Responsibility (CSR)*. Digital Transformation Collaborative Finance Toolkit-Fact Sheets.
- University of Applied Sciences Europe Amsterdam. (2026). *Corporate Social Responsibility (CSR) : Why It Matters in Business Today*. Retrieved on January 12, 2026 from info@ue-amsterdam.com <https://www.ue-amsterdam.com/blog/corporate-social-responsibility-csr-why-it-matters-in-business-today>.

Wikipedia. (2025). *Sustainable Development. 25 Years of the encyclopedia*. Retrieved on January 12, 2026 from https://en.wikipedia.org/wiki/Sustainable_development.